

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 36/2024 van 26 april 2024

Betreft: Ontwerpverdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Cambodja inzake de overbrenging van veroordeelde personen (CO-A-2024-142)

Vertaling¹

Trefwoorden: doorgifte van gegevens naar een derde land - passende waarborgen - doelbinding – minimale gegevensverwerking - nauwkeurigheidsbeginsel - bijzondere categorieën gegevens - rechten van betrokkenen - rechtsmiddel

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit" genoemd), aanwezig de dames Juline Deschuyteneer, Cédrine Morlière, Nathalie Ragheno en Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, en met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG" genoemd);

Gelet op artikel 25, lid 3, van de WOG, volgens hetwelk de beslissingen van het Kenniscentrum bij meerderheid van stemmen worden genomen;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gezien de op 16 april 2024 ontvangen adviesaanvraag van de heer Paul Van Tigchelt, vice-eersteminister en minister van Justitie en Noordzee;

brengt op 26 april 2024 het volgende advies uit:

¹ Voor de oorspronkelijke versie van de tekst, die collegiaal werd gevalideerd, cf. de Franse versie van de tekst, die beschikbaar is in de FR-versie van de rubriek "adviezen" van de website van de Autoriteit.

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 16 april 2024 vroeg de vice-eersteminister en minister van Justitie en Noordzee de Autoriteit met spoed om advies over de artikelen 5, 7 en 9 van een ontwerpverdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Cambodja *inzake de overbrenging van veroordeelde personen* (goedgekeurd na onderhandelingen op 20 maart 2024) (hierna "het ontwerp" genoemd).
2. Zoals blijkt uit de overwegingen van het ontwerp, willen de partijen bij het ontwerp, namelijk het Koninkrijk België en het Koninkrijk Cambodja, de internationale samenwerking in strafzaken verder ontwikkelen en zij zijn van mening dat deze samenwerking in het belang moet zijn van een goede rechtsbedeling en de reclassering van veroordeelden moet bevorderen en dat deze doelstellingen vereisen dat vreemdelingen die als gevolg van een strafbaar feit van hun vrijheid zijn beroofd, de gelegenheid krijgen hun straf in hun sociale omgeving van herkomst te ondergaan². Daarom zijn beide partijen van mening dat dit het best kan worden bereikt door veroordeelden over te brengen naar hun eigen land³.
3. Een dergelijke overbrenging van een veroordeelde persoon van de overbrengende partij⁴ naar de ontvangende partij⁵, overeenkomstig de in het ontwerpverdrag neergelegde voorwaarden, houdt een doorgifte in van de persoonsgegevens⁶ van die persoon naar een derde land buiten de Europese Unie.
4. Dit is niet de eerste keer dat de Autoriteit een verzoek om advies ontvangt over de doorgifte aan een derde land van persoonsgegevens die worden gegenereerd door de uitvoering van een overbrengingsverzoek van veroordeelden. Zij bracht reeds advies uit over een voorontwerp van wet tot instemming met vijf internationale instrumenten inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken⁷. Aangezien deze internationale overeenkomsten reeds door de betrokken partijen

² Dit verwijst naar elke straf of maatregel die vrijheidsontneming met zich meebrengt en wegens een strafbaar feit voor een beperkte of onbeperkte periode door een rechter wordt opgelegd (art. 1.1 van het ontwerp).

³ en persoon die een veroordeling moet ondergaan in een gevangenis, een ziekenhuis of enige andere plaats op het grondgebied van de overbrengende partij (art. 1.2 van het ontwerp).

⁴ de Partij van waaruit de veroordeelde persoon is overgebracht of kan worden overgebracht (art. 1.4 van het ontwerp).

⁵ de Partij waarnaar de veroordeelde persoon is overgebracht of kan worden overgebracht (art. 1.5 van het ontwerp).

⁶ Persoonsgegevens" wordt in artikel 1.6 gedefinieerd als " *alle informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon*".

⁷ Advies nr. 119/2022 van 15 juni 2022 over een voorontwerp van wet voorontwerp van wet houdende instemming met de volgende internationale akte:

1) de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek India inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken, gedaan te Brussel op 16 september 2021, en

2) de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Arabische Emiraten inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken, gedaan te Abu Dhabi op 9 december 2021, en

waren ondertekend en dus definitief waren, benadrukte de Autoriteit allereerst dat zij "*betreurt niet in een eerder stadium te zijn geraadpleegd, zodat haar eventuele opmerkingen nog van invloed hadden kunnen zijn op de overeenkomsten in kwestie*". In dit geval verwelkomt de Autoriteit derhalve het besluit van de aanvrager om de zaak aan haar voor te leggen in een stadium voorafgaand aan de ondertekening van de voorgestelde overeenkomst.

5. Dit advies, dat met spoed wordt uitgebracht, beperkt zich tot het onderzoeken van de bepalingen die voor advies zijn voorgelegd voor zover zij belangrijke opmerkingen over de bescherming van persoonsgegevens bevatten. Voor het overige wordt verwezen naar het bovengenoemde advies 119/2022.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

6. De doorgifte van persoonsgegevens aan een derde land buiten de Europese Unie in verband met de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke sancties, zoals beoogd met het ontwerp, valt onder hoofdstuk V van Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (hierna: Richtlijn 2016/680), zoals omgezet in Belgisch recht door hoofdstuk V van titel 2 van de WVG.
7. Een dergelijke doorgifte van persoonsgegevens moet rechtmatig zijn overeenkomstig artikel 33 van de WVG⁸ en moet voldoen aan de relevante bepalingen van titel 2 van de WVG en met name aan de bepalingen van hoofdstuk V daarvan (zie artikel 66 en volgende van de WVG). Bij het ontbreken van een adequaatheidsbesluit van de Europese Commissie met betrekking tot het derde land waarnaar de persoonsgegevens worden doorgegeven (wat in dit geval het voor het Koninkrijk Cambodja), kan de doorgifte van gegevens naar een derde land plaatsvinden wanneer **passende**

3) de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Arabische Emiraten inzake uitlevering, gedaan te Abu Dhabi op 9 december 2021, en

4) de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de islamitische Republiek Iran inzake overbrenging van gevonniste personen, gedaan te Brussel op 11 maart 2022, en

5) het Protocol van 22 november 2017 ter amendering voor het aanvullend protocol bij de Conventie inzake de overbrenging van veroordeelde personen, ondertekend op 7 april 2022 te Straatsburg.
<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-119-2022.pdf>

⁸ Artikel 33 van de WVG bepaalt dat :

"§ 1. Verwerking is rechtmatig indien :

1° ze noodzakelijk is voor de uitvoering van een opdracht uitgevoerd door een overheid bevoegd voor de in artikel 27, bedoelde doeleinden; en

2° ze gebaseerd is op een wettelijke of reglementaire verplichting".

waarborgen met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens zijn opgenomen **in een wettelijk bindend instrument** (artikel 68, § 1, van de WVG).

8. Hoewel deze passende waarborgen niet als zodanig zijn opgenomen in hoofdstuk V van de WVG, moeten zij er in beginsel voor zorgen dat personen wier persoonsgegevens worden doorgegeven aan een derde land, een beschermingsniveau genieten dat in grote lijnen overeenkomt met het beschermingsniveau dat op dit gebied wordt gewaarborgd in de Europese Unie/België, zoals vastgesteld in titel 2 van de WVG, ter uitvoering van Richtlijn 2016/680⁹.
9. Het doel van dit advies is dan ook na te gaan of en in welke mate het ontwerp, dat een juridisch bindend instrument is in de zin van artikel 68, § 1, 1° van de WVG, voldoet aan deze vereiste van passende waarborgen met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens.

1. Doelbindingsbeginsel (art. 28, 2° en 29 van de WVG)

10. De doeleinden waarvoor de doorgifte van gegevens van de ene partij aan de andere plaatsvindt, kunnen worden beschouwd als welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en legitiem in de zin van artikel 28, lid 2, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst: het verwerken en uitvoeren van verzoeken om overbrenging van veroordeelde personen, overeenkomstig de bepalingen van het ontwerpverdrag en de respectieve nationale wetgeving van elke partij, teneinde de veroordeelde persoon in staat te stellen de hem opgelegde straf te ondergaan in het land waarvan hij onderdaan is¹⁰.
11. Om het risico van doelverschuiving of -afwijking te vermijden (risico op "function creep"), moet het ontwerp waarborgen dat de doorgegeven gegevens vervolgens niet worden gebruikt voor doeleinden die onverenigbaar zijn met de oorspronkelijke doeleinden. De Autoriteit merkt echter op dat artikel 9.1 van het ontwerp bepaalt dat geen gegevens voor andere doeleinden zullen worden gebruikt of aan een derde land zullen worden doorgegeven zonder voorafgaande toestemming van de partij die de gegevens heeft doorgegeven. Een dergelijke bepaling kan zo worden uitgelegd dat de doorgegeven gegevens later mogen worden verwerkt voor doeleinden die onverenigbaar zijn met de oorspronkelijke doeleinden, mits de overdragende partij daarvoor vooraf toestemming heeft gegeven. Onder deze omstandigheden zou het, om **het ontwerp met betrekking tot de naleving van het doelbindingsbeginsel te versterken**, passend zijn om dit latere gebruik van de gegevens ook afhankelijk te stellen van het nastreven van een **doel dat**

⁹ Zie punt 14 van advies 119/2022. De Autoriteit maakt ook van deze gelegenheid gebruik om erop te wijzen dat het aan de regering (en de bevoegde minister in het bijzonder), maar ook aan het parlement (in de context van de stemming over de wet tot instemming met het ontwerpverdrag) is om te beoordelen of het Koninkrijk Cambodja democratisch is en of het een goed functionerende rechtsstaat is die de mensenrechten effectief kan waarborgen.

¹⁰ Zie artikel 2, 3.3 en 9.1 van het ontwerp.

verenigbaar is met het oorspronkelijke doel. Artikel 9.1 moet derhalve op dit punt worden aangevuld. Indien een dergelijke verdere verwerking wordt uitgevoerd op grond van het ontwerpverdrag, is het nog steeds aan de verwerkingsverantwoordelijke om ervoor te zorgen dat de verdere verwerking noodzakelijk en evenredig is, in overeenstemming met het ontwerpverdrag (artikel 29, § 1, van de WVG).

2. Minimale gegevensverwerking en nauwkeurigheid (art. 28,3° en 4° en 32 van de WVG)

12. Artikel 5.3¹¹, en artikel 7¹² van het ontwerp bepalen welke persoonsgegevens worden meegedeeld wanneer een overbrengingsverzoek overeenkomstig het ontwerp wordt uitgevoerd.

13. De Autoriteit wijst erop dat, in toepassing van het **beginsel van minimale gegevensverwerking** (art. 28, 3° van de WVG), alleen gegevens die toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn in verhouding tot de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, in het ontwerp mogen worden opgenomen. Idealiter **worden de noodzaak en relevantie van de gegevens gerechtvaardigd** in de toelichting bij het ontwerpverdrag. Als dit echter niet mogelijk is, omdat het rechtskader voor de bescherming van persoonsgegevens in de twee partijen te verschillend is, moet deze rechtvaardiging worden opgenomen in de wet tot instemming van het

¹¹ Krachtens artikel 5.2. en 5.4 van het ontwerp moeten, indien de veroordeelde persoon aan een van de partijen te kennen heeft gegeven dat hij of zij wenst te worden overgebracht, de in artikel 5.3 van het ontwerp genoemde gegevens worden verstrekt. Deze zijn: "

- a. *de volledige naam, nationaliteit, geboortedatum en geboorteplaats van de veroordeelde persoon;*
- b. *zijn adres in de Ontvangende Partij, indien van toepassing;*
- c. *een verklaring over de feiten waarop de veroordeling is gebaseerd;*
- d. *de aard, duur en aanvangsdatum van de veroordeling.*

¹² Artikel 7 luidt als volgt

" 1. De Ontvangende Partij verstrekt de Overbrengende Partij desgevraagd:

- a. *een document of verklaring waaruit blijkt dat de veroordeelde persoon staatsburger is van dit land;*
- b. *een afschrift van het toepasselijke recht van de Ontvangende Partij waaruit blijkt dat het handelen of nalaten dat aan de veroordeling ten grondslag ligt ook een strafbaar feit is volgens het recht van de Ontvangende Partij, of een strafbaar feit zou zijn indien het op zijn grondgebied zou zijn begaan; 2. Indien om een overbrenging wordt verzocht, verstrekt de Overbrengende Partij de volgende documenten aan de Ontvangende Partij, tenzij een van beide Partijen reeds heeft aangegeven dat zij niet met de overbrenging akkoord gaat:*
 - a. *een gewaarmerkt afschrift van het onherroepelijke vonnis en de wetgeving waarop het is gebaseerd;*
 - b. *een verklaring waarin wordt aangegeven welk deel van de veroordeling reeds is ondergaan, met inbegrip van informatie over eventuele voorlopige hechtenis, strafvermindering en andere factoren die voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling van belang zijn;*
 - c. *In andere dan de in 10 en 11 genoemde gevallen, een verklaring met de in artikel 4.1.d bedoelde instemming met de overbrenging of, desgevallend, de in artikel 11.3 vermelde documenten;*
 - d. *een verklaring van het gedrag van de veroordeelde persoon tijdens zijn hechtenis, indien voorhanden; en*
 - e. *waar nodig, alle medische en sociale rapporten over de veroordeelde persoon, informatie over zijn behandeling in de Overbrengende Partij en eventuele aanbevelingen voor zijn verdere behandeling door de Ontvangende Partij;*
 - f. *alle andere relevante aanvullende informatie waar de Ontvangende Partij om vraagt.*

3. *Elk land kan verzoeken tot het toesturen van de onder paragraaf 1 of 2 bedoelde documenten of verklaringen alvorens een verzoek tot overbrenging in te dienen of een besluit te nemen over het al dan niet instemmen met de overbrenging.*

ontwerpverdrag. In dit verband verzoekt de Autoriteit de aanvrager de noodzaak en relevantie te rechtvaardigen van de geboorteplaats (bedoeld in artikel 5.3.a van het ontwerp), het rapport over het gedrag van de veroordeelde tijdens de detentie (bedoeld in artikel 7.2.d) van het ontwerp) en het "sociaal rapport" over de veroordeelde, indien van toepassing (bedoeld in artikel 7.2.e) van het ontwerp).

14. Om een voorspelbaarder kader te bieden voor het verzamelen van het bovengenoemde "sociaal rapport" en om de doorgifte van inadequate of overmatige gegevens te voorkomen, moet **in het ontwerp bovendien worden gespecificeerd of gedefinieerd wat onder "sociaal rapport" wordt verstaan.**
15. Bovendien moet **het ontwerp worden verduidelijkt om elke dubbelzinnigheid te vermijden over de vraag wanneer of onder welke voorwaarden de in artikel 7 van het ontwerp bedoelde documenten mogen worden meegedeeld.** De artikelen 7.1 en 7.2 van het ontwerp lijken een gradatie in te voeren in de verstrekking van gegevens, wat een goede aanpak is overeenkomstig het beginsel van minimale gegevensverwerking. In eerste instantie moet de ontvangende partij de in artikel 7.1 van het ontwerp bedoelde documenten alleen op verzoek van de overbrengende partij verstrekken. Krachtens artikel 7.2 van het ontwerp moet de overbrengende partij alleen in geval van een verzoek om overbrenging en op voorwaarde dat een van de staten niet reeds te kennen heeft gegeven niet met de overbrenging in te stemmen, de in dat lid genoemde documenten verstrekken. Artikel 7.3 zoals het is geformuleerd, lijkt deze gradatie echter op losse schroeven te zetten, aangezien deze bepaling het mogelijk zou maken elk van de in artikel 7.2 bedoelde documenten of verklaringen mee te delen voordat een overbrengingsverzoek is ingediend.
16. Artikel 9.2 van het ontwerpverdrag bepaalt dat de partijen de nodige maatregelen nemen om de nauwkeurigheid van de op grond van het ontwerpverdrag doorgegeven gegevens te waarborgen.
17. Het **beginsel van nauwkeurigheid** van de gegevens houdt in dat indien de betrokken gegevens onjuist of onvolledig zijn, niet mogen worden doorgegeven of ter beschikking gesteld van de ontvangende partij (artikel 28.4° en artikel 32 van de WVG). Bijgevolg dient, als passende waarborg voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, gezien de aard en de doeleinden van de geplande gegevensdoorgifte, het ontwerp te worden aangevuld met de bepaling dat de partijen de nodige maatregelen nemen om **ervoor te zorgen dat de doorgegeven gegevens niet alleen nauwkeurig zijn, maar zo nodig ook worden bijgewerkt.**
18. De Autoriteit maakt van deze gelegenheid gebruik om erop te wijzen dat de verplichting om de noodzakelijke maatregelen te nemen die rust op de partij die zich realiseert dat de doorgegeven

of verwerkte gegevens onjuist zijn, de verplichting inhoudt om de andere partij daarvan onverwijld in kennis te stellen (artikel 32, § 3, van de WVG). Dit lijkt de bedoeling van de partijen te zijn, aangezien artikel 9.3 van het ontwerp bepaalt dat de partijen elkaar raadplegen over de noodzaak om onjuiste, onvolledige of onbetrouwbare gegevens te corrigeren of over de wens of de noodzaak om persoonsgegevens te wissen.

3. Opslagbeperking (art. 28.5° en 30 van de WVG)

19. Artikel 9.3 van het ontwerp bepaalt dat de partijen ervoor zorgen dat passende bewaartermijnen worden vastgesteld onverminderd hun respectieve wetgeving. De Autoriteit vestigt enkel de aandacht van de aanvrager op het feit dat indien in de nationale wetgeving van een van de partijen (nog) geen maximale bewaartermijn is vastgesteld, deze bewaartermijn in het ontwerp moet worden vastgesteld¹³.

4. Veiligheid en vertrouwelijkheid (art. 28, 6°, 50 en 51 van de WVG)

20. Artikel 9.2 van het ontwerp bepaalt dat de partijen ervoor zorgen dat passende maatregelen worden genomen om de verzonden gegevens te beveiligen tegen vernietiging, hetzij per ongeluk, hetzij zonder toestemming, tegen toevallig verlies en tegen ongeoorloofde toegang, wijziging of verspreiding.
21. De Autoriteit wijst erop dat bij de bepaling van het beschermingsniveau door middel van organisatorische en technische maatregelen rekening moet worden gehouden met, enerzijds, de stand van de techniek en de uitvoeringskosten en, anderzijds, de aard, de reikwijdte, de context en doeleinden van de verwerking, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. In dit verband moet worden benadrukt dat de bevoegde autoriteiten van elke partij **met elkaar** moeten **communiceren via beveiligde communicatiekanalen** (waarbij encryptie tijdens de doorgifte van gegevens mogelijk is)¹⁴.

5. Bijzondere categorieën van persoonsgegevens (artikelen 34 en 60 van de WVG)

22. Artikel 9.4 van het ontwerp bepaalt: "*de Partijen raadplegen elkaar om ervoor te zorgen dat passende waarborgen worden geboden voor de verwerking van persoonsgegevens waaruit de*

¹³ Zie ook Advies 119/2022, punt 26.

¹⁴ Zie ook Advies 119/2022, punten 29 en 30.

raciale of etnische afkomst, de politieke opvattingen of de godsdienst kan blijken, van genetische gegevens, biometrische gegevens of persoonsgegevens over de gezondheid van een persoon".

23. Er zij aan herinnerd dat de verwerking van bijzondere categorieën persoonsgegevens, zoals deze die worden genoemd in artikel 9.4 van het ontwerp, **alleen is toegestaan wanneer dit absoluut noodzakelijk is** en de rechten en vrijheden van de betrokkene op **passende wijze worden gewaarborgd**, en **alleen wanneer de verwerking wordt toegestaan door de internationale overeenkomst**.
24. In overeenstemming met artikel 34, §2 van de WVG moeten passende waarborgen zoals bedoeld in paragraaf 1 ten minste erin voorzien dat de bevoegde overheid of de verwerkingsverantwoordelijke een lijst opstelt van de categorieën van personen die toegang hebben tot de persoonsgegevens, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De aldus aangewezen personen moeten door een wettelijke of statutaire verplichting of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.
25. **Artikel 9.4 van het ontwerp** moet daarom worden **herzien om** te bepalen dat deze bijzondere categorieën gegevens **alleen mogen worden** verwerkt als **dat absoluut noodzakelijk is, en** idealiter met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen.

6. Rechten van betrokkenen (art. 36 e.v. van de WVG)

26. Krachtens artikel 9.5 van het ontwerp kan de betrokkene informatie ontvangen over de categorieën persoonsgegevens die worden doorgegeven en het doel van de doorgifte, voor zover de respectieve nationale wetgeving van de partijen daarin voorziet. Ook is bepaald dat de betrokken partij de betrokkene niet informeert indien dit noodzakelijk is " om belemmering van een officieel of gerechtelijk onderzoek, strafrechtelijk of administratief onderzoek, vervolging of tenuitvoerlegging van strafrechtelijke sancties te voorkomen, om de openbare veiligheid te beschermen, om de nationale veiligheid te beschermen of om de rechten en vrijheden van anderen te beschermen".
27. In beginsel moeten de **rechten van de betrokkenen** (alsook de mechanismen die de toepassing ervan in de praktijk garanderen, met inbegrip van passende rechtsmiddelen in geval van een inbreuk op deze rechten) **worden opgenomen in de internationale overeenkomst** betreffende de doorgifte van gegevens naar een derde land, als passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. In strafzaken mogen de genoemde rechten worden **beperkt indien** een dergelijke beperking **in een democratische samenleving** een

noodzakelijke en evenredige maatregel is, waarbij terdege rekening wordt gehouden met de grondrechten en legitieme belangen van de betrokkene, om de redenen die zijn opgesomd in artikel 37, § 2, artikel 38, § 2, en artikel 39, § 4, van de WVG.

28. In het onderhavige geval moet worden opgemerkt dat het door het ontwerp gewaarborgde recht op informatie beperkter is dan het recht waarin de artikelen 36 en 37, § 1, van de wet inzake gegevensbescherming voorzien. Het is alleen van toepassing voor zover de respectieve nationale wetgeving van de partijen daarin voorziet en heeft alleen betrekking op de categorieën gegevens en het doel van de doorgifte. Krachtens de twee bovengenoemde bepalingen van de WVG moet het recht op informatie echter ook betrekking hebben op, in het bijzonder, (i) het recht om een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit, (ii) het bestaan van het recht om toegang te vragen tot gegevens, de rectificatie/het wissen daarvan en de beperking van de verwerking van gegevens die op hem/haar betrekking hebben, (iii) de bewaartermijn en (iv) indien van toepassing, de categorieën ontvangers. Voorts voorziet het ontwerp niet in de rechten van toegang tot en rectificatie/verwijdering van gegevens en beperking van de verwerking, zoals bedoeld in de artikelen 38 en 39 van de WVG. Bovendien is de beperking van het recht op informatie waarin artikel 9.5 van het ontwerp voorziet, ruimer dan is toegestaan op grond van artikel 37, § 2, van de WVG, aangezien een dergelijke beperking mogelijk is indien zij noodzakelijk blijkt en niet wanneer zij in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt¹⁵. In deze omstandigheden **moet artikel 9.5 van het ontwerp worden aangevuld** om (i) **alle rechten vast te leggen waarover eenieder die betrokken is** bij een doorgifte van gegevens naar een derde land (zoals beoogd in het ontwerp) **in beginsel moet kunnen beschikken** en (ii) **de uitoefening van deze rechten te beperken tot hetgeen noodzakelijk en evenredig is in een democratische samenleving**.
29. Omwille van de volledigheid en om de voorspelbaarheid van het ontwerp te verbeteren, beveelt de Autoriteit aan om in het ontwerp te specificeren of te definiëren wat wordt bedoeld met "*officieel onderzoek*".

7. Rechtsmiddelen

30. Eenieder die van mening is dat zijn recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van persoonsgegevens is geschonden, moet een doeltreffende voorziening in rechte hebben voor een onafhankelijk en onpartijdig gerecht, overeenkomstig artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Een internationaal verdrag dat niet in een dergelijk rechtsmiddel voorziet,

¹⁵ De Autoriteit vestigt de aandacht op haar opmerking hierover in voetnoot 8.

zou in strijd zijn met de twee bovengenoemde bepalingen. Om ervoor te zorgen dat de rechten van betrokkenen afdwingbaar en effectief zijn, moet een internationale overeenkomst over de doorgifte van gegevens naar een derde land de betrokkene bovendien het recht garanderen om een klacht in te dienen bij een onafhankelijk toezichthoudend orgaan (art. 37, §1, 4° van de >VG).

31. In dit geval bepaalt artikel 9, lid 6, van het ontwerp: "*de Partijen raadplegen elkaar indien een bevoegde rechterlijke instantie op grond van hun respectieve nationale wetgeving een besluit neemt over de toelaatbaarheid van de overdracht van persoonsgegevens van de ene Partij naar de andere op grond van dit Verdrag*". Artikel 9.7 van het ontwerp bepaalt dat de veroordeelde persoon een klacht kan indienen overeenkomstig de respectieve nationale wetgeving van de partijen indien hij of zij van mening is dat zijn rechten met betrekking tot de verwerking van zijn gegevens op basis van het ontwerpverdrag zijn geschonden.
32. De Autoriteit is van mening dat artikel 9.6 van het ontwerp kan worden geïnterpreteerd als een garantie dat er in het rechtsstelsel van elke partij een doeltreffend rechtsmiddel bestaat ingeval gegevens in strijd met het ontwerpverdrag worden doorgegeven. Immers, wat als de respectieve nationale wetgeving niet voorziet in de mogelijkheid om een vordering in te stellen bij een bevoegde gerechtelijke autoriteit? Het zou daarom raadzaam zijn de **formulering van artikel 9.6 van het ontwerp te herzien**, zodat er geen **onduidelijkheid bestaat** over het **bestaan van een doeltreffende voorziening in rechte**, in overeenstemming met de respectieve nationale wetgeving van de partijen, in geval van onwettige doorgifte van gegevens¹⁶.
33. Met betrekking tot artikel 9.7 van het ontwerp is de Autoriteit van mening dat de garantie betreffende het recht om een klacht in te dienen zou worden versterkt indien **uitdrukkelijk zou worden bepaald dat een dergelijke klacht kan worden ingediend bij een onafhankelijk toezichtsorgaan**, en waar mogelijk met inbegrip van een onafhankelijke gegevensbeschermingsautoriteit.

¹⁶ Bij wijze van voorbeeld zou de bepaling als volgt kunnen worden geformuleerd: "De partijen bepalen dat een betrokkene recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte wanneer hij of zij van oordeel is dat inbreuk is gemaakt op zijn of haar rechten zoals neergelegd in de ter uitvoering van dit verdrag vastgestelde bepalingen, als gevolg van een verwerking van zijn of haar persoonsgegevens die in strijd is met die bepalingen".

OP DEZE GRONDEN,**Is de Autoriteit van mening dat**

- Artikel 9.1 van het ontwerp moet worden aangevuld om het latere gebruik van de gegevens afhankelijk te maken van het nastreven van een doel dat verenigbaar is met het oorspronkelijke doel (punt 11) ;
- in het ideale geval de noodzaak en de relevantie van de gegevens betreffende de geboorteplaats (bedoeld in artikel 5.3.a), van het ontwerp), het rapport over het gedrag van de veroordeelde persoon tijdens de detentie (bedoeld in artikel 7.2.d), van het ontwerp) en het "sociaal rapport" over de veroordeelde persoon, in voorkomend geval (bedoeld in artikel 7.2.e), van het ontwerp) rechtvaardigen in de toelichting bij het ontwerpverdrag; indien dit niet mogelijk is, moet deze motivering worden opgenomen in de wet tot instemming van het ontwerpverdrag (punt 13) ;
- in het ontwerp specificeren of definiëren wat bedoeld wordt met het "sociaal rapport" in artikel 7.2.e. van het ontwerp (punt 14) ;
- het ontwerp te verduidelijken om elke dubbelzinnigheid te vermijden over de vraag wanneer of onder welke voorwaarden de in artikel 7 van het ontwerp bedoelde documenten kunnen worden meegedeeld (punt 15) ;
- artikel 9.2 van het ontwerp aan te vullen met de bepaling dat de partijen de nodige maatregelen nemen om niet alleen de juistheid van de doorgegeven gegevens te garanderen, maar ook dat deze zo nodig worden bijgewerkt (punt 17) ;
- artikel 9.4 van het ontwerp te herzien zodat het bepaalt dat bijzondere categorieën gegevens alleen mogen worden verwerkt indien dit absoluut noodzakelijk is en, idealiter, met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen (punten 23 à 25) ;
- artikel 9.5 van het ontwerp aan te vullen teneinde i) alle rechten op te nemen waarover eenieder die betrokken is bij een doorgifte van gegevens naar een derde land in beginsel moet kunnen beschikken, en ii) de uitoefening van deze rechten te beperken tot hetgeen noodzakelijk en evenredig is in een democratische samenleving (punt 28) ;
- in het ontwerp te verduidelijken of te definiëren wat wordt bedoeld met "*officieel onderzoek*" in artikel 9.5 van het ontwerp (punt 29) ;

- de formulering van artikel 9.6 van het ontwerp te herzien zodat er geen onduidelijkheid bestaat over het bestaan van een doeltreffende voorziening in rechte (punt 32) ;
- in artikel 9.7 van het ontwerp uitdrukkelijk te bepalen dat klachten kunnen worden ingediend bij een onafhankelijk controleorgaan (punt 33).

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur